

er i gang med, som er noget meget mere enkelt, praktisk og jordnært: Hvordan fungerer Europa?»

Så der er faktisk ikke støtte til Fischers synspunkter. Det er ikke en enighed, det er faktisk et forsøg på at sige: Lad os nu kigge på, hvor vi rent faktisk står, i stedet for at diskutere noget fuldstændig hypotetisk.

Og så kort angående Prodi: Hr. Albrechtsen ved jo godt, at Prodi faktisk senere har givet statsministeren ret. Og det ville klæde hr. Keld Albrechtsen at anerkende, at han har sagt: »Set fra et politisk synspunkt har han ret«. Det er Prodis ord om statsministerens ord. Det synes jeg godt hr. Keld Albrechtsen kunne anerkende.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu skal vi jo have et grundigt udvalgsarbejde omkring forholdet mellem grundloven og så regeringens lovforslag om deltagelse i euroen, hvor vi også skal have undersøgt, om det juridisk set er muligt at udtræde af euroen uden samtidig forlade EU.

Der er det jo sådan, at Højesteret har sagt, at EU-retten har forrang for dansk ret, og når det står i Traktaten, at man er med i euroen, så er man altså med i euroen, og så er der ingen vej ud. Sådan er EU-retten, og det ved fru Pernille Blach Hansen godt. Derfor er det ikke rigtigt, når man kommer fra statsministerens side og siger, at man bare kan melde sig ud efterfølgende.

Og det var det, Prodi, da han var her i København, kom til at sige rent ud, som det var, og det var det, han så blev bestilt til at lave et efterfølgende halvhjertet dementi af dagen efter, hvilket jo i virkeligheden kun understregede, hvor meget han havde ment det, han sagde dagen i forvejen.

Så vil jeg sige om den franske europaminister: Ja, men det, han i virkeligheden siger, er, at nu skal vi lade være med at snakke om Europas Forenede Stater, ligesom Joschka Fischer gør, for det vil jo være dårligt for vores strategi, hvis folk opdager, at det er dét projekt. Nu skal vi snakke om Nicetraktaten og koncentrere os om det, for ellers kan alle jo se, hvad det handler om.

Jeg tror ikke, jeg har mere taletid.

Formanden:

Det er rigtig gåttet.

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Enhedslisten skuffer ikke. En stor del af indlægget handlede om EU, og det synes jeg var som forventet, og det er udmærket.

Der var for et par dage siden et meget spændende interview i fjernsynet med en ældre dame, indvandrer fra et østeuropæisk land, gift dansk, boet mange år i Danmark, erklæret socialist, som sagde, at hun forstod ikke de danske socialister, den danske venstrefløj. De kender ikke Europas historie. EU er jo svaret på alle de stridigheder, alle de problemer, der har været i Europa, og det er drømmen om virkeliggørelsen af den internationale socialisme. Og så undrer det mig meget, at den danske venstrefløj, især personificeret ved hr. Keld Albrechtsen, er så indædt modstander af alt, hvad der hedder EU. Det burde jo være gulf for Enhedslisten, den konstruktion, der er her.

Så jeg vil gerne spørge: Hvad er det så for visioner, Enhedslisten har om Europa, hvis ikke dette Europa, som er beskrevet i EU, med den solidaritet, der er mellem landene, med den lige ret for små lande som for store lande – hvis ikke det skal være på den måde, hvordan skal det så være?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget glad for det spørgsmål, for det problem, vi står over for, hvis det bliver et ja til euroen, er jo, at så siger man også ja til opbygningen af magten i det, som nede i Unionen kaldes for kernelandene. De ønsker jo at kunne gå videre, at opbygge deres forbundsstat i disse kernelande og dermed gøre det yderligere vanskeligt at få optaget et helt Europa, gøre det helt umuligt for lande som Ukraine, Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet nogen sinde at kunne gøre sig forhåbninger om at komme med i en samlet fælles europæisk struktur og opbygning, hvor alle kan være med på lige fod.

Derfor er det da et enkelt svar, jeg kan give fru Elisabeth Arnold: Hvis man stemmer ja til den euro, hvis man stemmer ja til den magtkoncentration, der ligger i den kommende Nicetraktat, så stemmer man for et snævert Europa, koncentreret om de gamle kernelande Frankrigs og Tysklands magt, og så stemmer man for en ny deling af Europa, hvor de fattig-